

O knížce Pohádkářce

Na západě okresu Cibulkov ležela malá vesnička jménem Růžička. Růžička byla velice malá, ale i velmi lidnatá víska. Lidé tady žili skromně a jejich největší zálibou bylo čtení různých knih. V této vesnici žila i rodinka desetileté Elišky, holčičky, která ráda četla. Od pěti let stihla přečíst celou vesnickou knihovničku a nudila se.

Až jednou přivezli do knihovny knížku novou, která se jmenovala Kniha plná pohádek neboli knížka Pohádkářka. Jakmile Eliška zaslechla tu novinu, běžela si knihu vypůjčit. Přišla domů, vylezla na půdu a začala číst.

V této knížce byly pohádky velmi krátké, ale o to více zajímavé.

Jednou takovou byla i pohádka O malém srnečkovi a černém vlkovi. Eliška hltala očima slovo od slova, řádek po řádku. Najednou si uvědomila, že stojí za keřikem a pozoruje, co se děje. Ocitla se v samotném příběhu....

Vlk dostal chuť na srnčí pečení. Začal nahánět srnečka. Srneček byl ale chytrý a vlka přelstil.

Zaběhl do křoví, kde už stál myslivec. Ten vlka svázal do pytle a hodil do řeky.

Eliška si ale řekla: „No jo, a jak se dostanu zpátky domů?“

Vzpomněl si, že když dočítala pohádku, byla na konci věta: „Pohádky nejsou jen pro děti!“

Vyslovila ji a byla zase na půdě. A protože musela jít na večeři, uklidila knížku v pokoji. Po večeři šla spát. Ráno vstala a chtěla si přečíst další pohádku, ale knížku ne a ne najít. Hledala, hledala, ale nenašla.

Eliška, dnes už patnáctiletá slečna, seděla v pokoji a psala úkol. Oči jí zabloudily na policičku, kde uviděla svou tolik hledanou knížku. Vzala si ji a rychle začala číst. Chtěla zjistit, jestli se dostane zase do příběhů. Četla, četla a ... nic se nestalo. Chvilí přemýšlela, čím to jenom může být. Až na to přišla. Uvědomila si, že je na tyto pohádkové příběhy přece jenom už malinko „stará“ a nemá asi tak bujnou fantazii jako tenkrát. Do žádného pohádkového příběhu se už dostat nemohla.

Knížku pečlivě schovala. Kdoví, třeba ji zase někdy někdo objeví.

Z vesničky Růžičky se možná stalo nějaké dnešní moderní město.

Tak mějte oči otevřené, protože kdyby se vám poštěstilo a knížku byste našli, určitě si ji zkuste přečíst. Když budete mít jen malinko štěstí, prožijete stejné dobrodružství jako tenkrát Eliška.